

Eino Leinosta tehdään ihan muusia

TEATTERI

Eino Lehon eksä!

Käsikirjoitus ja ohjaus Pinja Hahtola.
Ohjaus Seppo Honkonen.
Lavalla: Pinja Hahtola.
Äänimaailma: Marko Pakarinen.
Esitys Tampereen Teatterikesän Ohjelmajärjestyksessä 6.8.
Ensi-ilta oli Kainuun runovillikolla 8.7.2018.

● Erikoinen juttu. Vaikka Eino Leino on ollut aina yksi rakastetuimmista runoilijoistani, en säällä enkä sure yhtään, kun hänen gloriansa ritsutaan kokonaan ja miespolo vedetään reilussa tunnissa täysin lokaan.

Päivitystoin. Nautin jokaisesta sanasta, eleestä ja hetkestä Teatterikesän Ohjelmajärjestyksessä myöhään tiistai-iltaan.

Kaikkein ihmeellisintä on, että Leinon tunnetuimmat runot *Elégia*, *Nocturne* ja *Lapsin kesä* alkavat yhtäkkiä kuulostaa hienoimman ja syvällisimmän suomalaisen lyriikan asemasta itsestäiisissä rypevään juoppollain lartteuksilta.

Allistuttävään taikatemppuun takana on Pinja Hahtola, jonka monologinäytelmä *Eino Lehon eksä!* –*enemmän ja vähemmän muusina* valloitti muunkin yleisön.

TEATTERIKESÄ

MAILA TALVIO ei meinaa kestää sitä ettei Eino Leino halua lämmittää käsikään hänen kaikkein kuulumisessa pallossaan.

Kaikki ymmärsivät nähneensä ja kuulleensa jotain ainutlaatuisen upeaa.

HAHTOLA ON kirjoittanut esityksen, jonka idea on yksinkertainen ja netokas: Leinon muusat kertovat elämästään aikansa suurjuik-

Hahtola on tehnyt valtavasti pohjatöitä. Vaikka esityksen tyylilaji onkin heryyvä riennaus, se tarjoaa myös rutiinista tietoa, ymmärrystä ja ajankuvaa suomalaisesta kulttuurielämästä sata vuotta sitten.

Ensimmäisenä lavalle nousee

Leinon ystäväin Otto Mannisen vaimo. Hän kertoo, miten sai mökkipolulla huussiin mennessään alati varoa hänen suljojaan vaanyvaa Helkavirsien heliskyt-täjiä.

Yhdellä ruislimumn rääkäyksellä Hahtolasta tulee L. Onerva, Aino

Talvio –jota ei pysty nauramatta kuuntelemaan.

ESITYS EI säästä myöskään Leinon naisia. He eivät olleet viattomia uhreja vaan hakivat kukin Leinosta jotain. Yksi itsekkyyttä, toinen tyhmyyttään, kolmas kaipasi mainetta, neljättä himotti superjulkisuuden ilha, viides halusi kosraa.

Näin esitys rutiin Leinon lisäksi myös naisimyyttä.

Hahtola onnistuu sujauttamaan esitykseen jopa V.A.Koskennimen natsisympatiat ja lihaduttavasti myös tamperelaisen sankarinäyttelijä Aarne Orjatsalon ja Leinon epäonnistuneen runokierueen.

Ei voi kuin ihmetellä ja kunnioittaa.

Murta löyryykö Leinosta mitään hyvää sanottavaa? Eipä juuri. Ehkä siksi runoilijan puolustuspuhe onkin esityksen ainoa aavistuksen tyhjä kohta. Muuten tykitys on pelkkää helmeä.

MIN, LOPULTA alkaa nolottaa kaikkien suomalaisten puolesta: miten ihmeessä olemme antaneet oman liputuspäivän tälle omahyväiselle pelille, pelurille ja pelkurille?